

Redactioneel

Kort na het verschijnen van het vorige nummer kwam bij de redactie het verzoek om 'te mogen reageren op het artikel van Winkler'. Zowel *Kinkhorst en De Vries* als *Naaijens* herkennen de problematiek die Winkler aansnijdt, maar menen dat hij een te somber beeld schetst van het hoger onderwijs. *Kinkhorst en De Vries* kennen via projecten in het advieswerk voorbeelden van onderwijsvernieuwingen die tot meer motivatie bij studenten leiden en die docenten meer laten samenwerken. Misschien is het glas maar voor een kwart vol. De tendens is, volgens deze auteurs, dat het in de tijd alleen maar voller wordt. *Naaijens* herkent als bestuurder de aangesneden problematiek. Hij benadrukt het belang van strategisch beleid als kader voor theoretische kennis over leren, instrueren en toetsen. Als positief voorbeeld presenteert hij de ontwikkeling van missie, visie en werkprocessen binnen zijn 'eigen' hogeschool.

De redactie prijst zich dit keer gelukkig met een aantal artikelen waarin gezocht wordt naar goede werkvormen voor competentiegericht onderwijs. *De Bok en Mulder* houden een warm pleidooi voor het verder uitbouwen van wetenschapswinkels. Dit oer-Hollandse instituut voegt zich perfect naar het Europese wetenschapsbeleid dat gericht is op het realiseren van een Europese kennissamenleving. Uit hun verhaal blijkt dat de colleges van bestuur van hogescholen en universiteiten *proactief* een maatschappelijke verantwoordelijkheid kunnen nemen en tegelijkertijd het competentiegericht onderwijs kunnen verrijken.

Binnen het competentiegerichte onderwijs lijken studieteams aan belang te winnen. *Roebertsen, Moust en Savelberg* beschreven een klassiek onderwijsexperiment naar de waarde van studieteams bij traditioneel probleemgestuurd onderwijs. *Van Eijl, de Voogd, Pilot en Admiraal* beschrijven een instructiemethodiek waarin teamleren en individueel leren plaats kan vinden. De combinatie wordt door hen '*blended learning*' genoemd. Hun doel is uiteindelijk te komen tot een 'robuust' onderwijs dat optimaal is voor heterogene groepen studenten.

Competentiegericht onderwijs lijkt onvermijdelijk te leiden tot behoefte aan meer informatie over individuen. *Dijkstra en Van Berkel* zien dat een deel van de talentvolle studenten toekomstige medewerkers van de universiteit kunnen zijn. Zij contrasteren de visie van de VSNU over startkwalificaties van onderzoekers met de opvattingen van de staf van een universiteit.